

Mindeste en Del deraf, men for øvrigt behøver han jo ikke at ty til disse Blade alene, thi i et af de Blade, som jeg formoder at han tillægger mere Autoritet, er Anslagen ogsaa kommen frem, nemlig i „Dagbladet“ for en af de nærmeste Dage efter Mødet. Deri hedder det, at „der over Politiets Vedelse er blevet klaget til os“, og dette maa dog have været tilstrækkelig Anledning for Justitsministeren, naar det har staaet paa et saadant Sted, som han dog ikke vil underkjennde. For hele Sagens Skyld vilde det have glædet mig og en Mængde Andre, om den høitærede Justitsminister havde taget Anledning til samtidig med, at han lod Forholdet i det Hele undersøge, da ganske særlig at lade Politiets Forhold undersøge og den Maade, hvorpaa det her er blevet anvendt. Der er en Misstanke i saa Henseende hos den almindelige Befolkning der, og det er farligt at give denne Misstanke Næring. Det ser imidlertid ikke ud til, at der skrives meget energisk frem paa dette Omraade. Medens man arresterer ethvert Menneſte paa Misstanke om Dphidsjelse og saadan Noget, gaar Politiets Kommandant vist meget tilfreds omkring i Holbæk og andre Steder og tænker vel paa, om ikke den høie Regjering skulde have tiltænt ham en Afstraffelse af samme Art som den, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holslein) igaar omtalte, at man i Form af et Kors har ladet Amtmanden paa Færøerne blive til Del for den dyre Amtmandsbolig. Det kan jeg ikke vide; jeg har ikke hørt Noget derved endnu, men det er jo muligt, at der ogsaa her er blevet tænkt paa et saadant Straffemiddel. Det er nu ligemeget, men jeg vil dog for Sagens Skyld meget lægge den høitærede Justitsminister paa Sinde, om der ikke er Anledning til at give Undersøgelsen en anden Karakter. Efter at denne Undersøgelse er sat i Gang, er der, som det gennem Pressen vil være de Herrer bekendt, foretaget en betydelig Række Arreſtationer. Nu betvivler jeg ikke, at det her i Landet i det Hele kan komme til, at alle Menneſter undtagen de Rigsdagsmænd, saa længe Rigsdagen er samlet, uden videre kunne blive arreſterede. Naar man nu i Blade — man veed jo ikke Noget om denne Undersøgelses Vedelse, og jeg skal ikke sige Noget om den nu; thi det vil jo senere komme til at ligge for — har seet af de officielle Beretninger fra Kommissionsdommeren, at det hedder, at den og den er bleven anlagt for „Dphidsjelse“ og derpaa arreſteret, og forskjellige andre Ting, skal jeg bemærke, at det vist er meget farligt at komme ind paa Arreſtation for „Dphidsjelse“, thi det er et meget elastisk Begreb, hvad Dphidsjelse i

det Hele er. Det er vanskeligt at sætte bestemt Grændse for, hvad der er Dphidsjelse og hvad ikke. Jeg tror, at vi her ere inde paa et meget farligt Spor, og i det Hele ser det meget farligt ud, naar man gennem Politii og Retsvæsen begynder at forfølge en hel Række af Mænd, der hører til et politisk Parti. Det er nu nemlig saaledes, at, hvorledes denne Sag end venes og dreies, faar man ikke noget Menneſte her til at tro, at naar de staa overfor de Folk, der sidde arreſterede i denne Anledning, staa de overfor almindelige Forbrydere. De Folk ere nemlig kjendte af Høire og Venstre som særdeles hæderlige og agtværdige Statsborgere, der ved alle Leiligheder have søgt at arbejde paa vort hele Samfunds heldige Udvikling i politisk og kommunal Henseende og nyde betydelig Agtelse, haade blandt politiske Meningsfæller og Modstandere. Man faar ikke Folk til at tro, at det, at man kan faae et Par Individuer til at angive, at de have syntes, at der foregik Dphidsjelse, beviser Noget. Den samme Anke skal ogsaa endnu foreligge mod mig. Ganske vist har man ikke kunnet høre Noget, men man har ment af mine Miner og Gebærder at kunne spore noget Saadant. Det er imidlertid meget vanskeligt, naar man skal granske Folks Mineſpil, at tale om, hvad der skal betyde Dphidsjelse, og hvad det Modſatte. Enhver har jo sin miniske Udtrykksmaade, saa at dette er et meget vanskeligt Felt at komme ind paa. Det viser sig alſaa, at Arreſtationer kunne foregaa meget let. Jeg tvivler ikke om, at jeg ogsaa kunde være bleven arreſteret, før Rigsdagen blev samlet, naar man kunde have faaet et Par Menneſter, til at sige, at de nok troede, at jeg havde gjort Noget; ganske vist kunde de ikke sige det bestemt, men de syntes, at det var En, der kunde ligne mig, saaledes som et Par Vidner nu have erklæret angaaende mig i Politiretten, at de havde set En kaste en Flaske efter en Politibetjent, og at de syntes, at den Paagjældende lignede mig. Saa havde der dog været Misstanke, og jeg tvivler ikke om, at man paa den kunde have arreſteret mig. Saaledes kan man uden videre Omſvøb blive arreſteret. Naar jeg har denne Erfaring, beklager jeg saa meget mere de Menneſter, som Misstanke kommer til at ramme, muligvis temmelig uskyldig. Jeg skal karakterisere den Fremgangsmaade, der bliver benyttet, noget nærmere indtil sidste Dato. Det synes mig saaledes at være et ganske underligt Træk i denne Sags Behandling, at man iforgaars — jeg veed ikke, om det var om Morgen eller om Aftenen, men det er meddelt mig, at det var om Aftenen — førte Arreſtaterne i denne Sag her til Kjøben-